

Радянсько – польська

війна

Перебуваючи в безнадійному становищі, уряд УНР змушений був шукати угоди зі своїм недавнім противником для боротьби проти спільного ворога.

Згідно з договором Польща одержувала території Східної Галичини, Західної Волині, Холмщини, Підляшшя, Полісся, на яких мешкало загалом 5,2 млн чол .

Юридичне становище польських поміщиків в Україні передбачалося визначити спеціальною угодою. Це означало що їм готувались особливі привілеї, що вони виводилися з-під юрисдикції УНР

З поста прем'єр-міністра подав у відставку І. Мазепа. Угоди критикували Винниченко і Грушевський, які ще раніше відійшли від Петлюри. Особливо гнітюче враження справив Варшавський договір на галицьку громадськість, для якої він перекреслював надії на національне визволення.

Варшавський договір

Наступ польсько-українських

ВІЙСЬК

У складі польських військ наступали війська УНР: дві дивізії під командуванням полковників Удовиченка й Безручка і 5-тисячна військова група, яка на початку травня повернулася із Зимового походу. Польські армії і частини Директорії мали краще озброєння і спорядження.

Фронт було прорвано, і радянські війська стали відступати у напрямку Києва і Одеси. 6 травня польська армія і частини УНР вступили до Києва.

Чисельність була незначною.

Польська армія
+ війська УНР

Червона
армія

ПЕРЕМОГА!
!!

Ще не все
втрачено...

Польський окупаційний режим

Створювався польський адміністративний апарат, який відновлював поміщицьку власність на землю, організував вивезення до Польщі демонтованого промислового устаткування, промислових товарів і сировини

На території Волині та Поділля представників української адміністрації взагалі не було: вся повнота влади тут належала польській адміністрації, що призначалася з польської шляхти і відзначалася особливою жорстокістю щодо місцевого населення

Більшість населення недовірко, а часто й відверто вороже ставилася до окупаційної влади. Її спроби повернути поміщикам землю і маєтки, репресії, спрямовані проти українського населення, спричинилися до селянських повстань. У тилу польських військ діяли підпільні організації

Контрнаступ радянських військ

Готувалися передумови контрнаступу радянських військ. Розроблений радянським командуванням план передбачав вирішальний удар силами військ Західного фронту в Білорусії.

Наступ почався 14 травня успішним ударом радянських військ

Польський фронт було прорвано

Але...
Поляки підтягнули резерви, перекинули частину сил з України і зуміли виправити становище. Це було досягнуто ціною послаблення тут їхніх позицій.

Проте...

Радянське командування 26 травня розгорнуло наступ на Південно-Західному фронті (головнокомандувач - О. Єгоров).

Вирішальні бої розпочалися 5 червня, коли Перша кінна армія С. Будьонного, зосереджена в районі Умані, навальною атакою прорвала оборону польських військ. Червоні зайняли Житомир і Бердичів 7 червня

Отже...

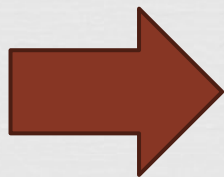

Одеське угруповання польських військ було відрізане від київського, а 3-тя польська армія, зосереджена в районі Києва, опинилася під загрозою оточення, бо фронт на північ від Києва було також прорвано. Кинуті у прорив війська стали просуватися назустріч кінноті Будьонного.

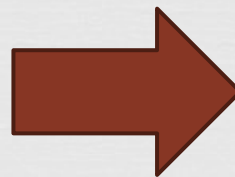
А що ж далі ?

12 червня
червоноарм
ійські
частини
вступили до
столиці
України

Переслідуючи
противника,
радянські
війська 27
червня ввійшли
у Новоград-
Волинський, а 4
липня - у Рівне

Противник
змушений був
залишити Вінницю,
Жмеринку,
Проскурів,
Кам'янець-
Подільський.
Воєнні дії
переносилися на
територію Західної
України

To be continued...

І нарешті...

Успішні дії військ Південно-Західного фронту створили умови для наступу Західного фронту, який розпочався 4 липня 1920 р. Війська фронту під командуванням М. Тухачевського прорвали польську лінію оборони й досить швидко витіснили противника з території Білорусії. У другій половині липня радянські війська вступили на територію Польщі. Польща опинилася перед загрозою воєнно-політичного краху. Прагнучи запобігти такому перебігу подій, міністр закордонних справ Англії лорд Керзон за дорученням Верховної ради Антанти ще 11 липня 1920 р. звернувся з нотою до радянського уряду, в якій пропонував Росії перемир'я з Польщею. Польські війська мали відійти за так звану «лінію Керзона», визнану в грудні 1919 р. Антантою східним кордоном Польщі. У своїй відповіді 17 липня радянський уряд відкинув вимоги Керзона, заявивши, що польський уряд має безпосередньо звернутися до Раднаркому РСФРР. Але наступ радянських військ тривав і після 22 липня 1920 р., коли польський уряд від свого імені запропонував розпочати мирні переговори. Червона армія не зупинилася на етнічному кордоні Польщі, маючи головним завданням оволодіння варшавським регіоном

Галицька соціалістична радянська республіка

З'явившись у Галичині,
більшовики негайно
проголосили тут радянську
владу. Було утворено
Компартію Східної Галичини
(КПСГ), серед керівників якої
були В. Затонський, І.
Немолівський та І. Кулик